

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 czerwca 1989 r.

w sprawie podwyższenia świadczeń emerytalno-rentowych od dnia 1 lipca 1989 r.

Na podstawie art. 67 i art. 74 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), w związku z art. 19 pkt 1 ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 3 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190), w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192) i w związku z art. 39 ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85) oraz na podstawie art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190), art. 6 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), art. 62 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), art. 47 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192), art. 37 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190), art. 21 pkt 1 ustawy

z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 32, poz. 169) oraz w związku z art. 18 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Emerytury, renty inwalidzkie i renty rodzinne, zwane dalej „świadczeniami”, przysługujące na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192), przyznane do dnia 30 czerwca 1989 r., podlegają podwyższeniu od dnia 1 lipca 1989 r. na zasadach określonych w § 2.

2. Przy ustalaniu roku przyznania świadczenia stosuje się odpowiednio przepis art. 122 ust. 5 ustawy, o której mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Podstawę wymiaru świadczeń określonych w § 1, ustaloną na dzień 30 czerwca 1989 r., podwyższa się z dniem 1 lipca 1989 r. o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne wynagrodzenie w gospodarce uspołecznionej w pierwszym półroczu 1989 r. w porównaniu z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem w gospodarce uspołecznionej osiągniętym w 1988 r. — nie więcej jednak niż o 250% kwoty wzrostu tego wynagrodzenia.

2. Podwyższenia świadczeń dokonuje się przy zastosowaniu współczynnika waloryzacyjnego.

§ 3. Na zasadach określonych w § 1 i 2 podwyższeniu podlegają także świadczenia przysługujące na podstawie:

- 1) ustawy z dnia 27 września 1973 r. o zaopatrzeniu emerytalnym twórców i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 145, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190),
- 2) ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), jeżeli świadczenia te były obliczone od wynagrodzenia lub uposażenia przysługującego żołnierzowi zawodowemu w odpowiednim stopniu wojskowym i według stanowiska typowego dla tego stopnia,
- 3) ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192),
- 4) ustawy z dnia 19 grudnia 1975 r. o ubezpieczeniu społecznym osób wykonujących pracę na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 146 oraz z 1989 r. Nr 32, poz. 169 i Nr 35, poz. 190),
- 5) dekretu z dnia 4 marca 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych i spółdzielni kółek rolniczych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 135 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190),
- 6) ustawy z dnia 18 grudnia 1976 r. o ubezpieczeniu społecznym osób prowadzących działalność gospodarczą oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 31, poz. 147, z 1986 r. Nr 42, poz. 202 i z 1989 r. Nr 32, poz. 169),
- 7) ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32 i z 1989 r. Nr 35, poz. 192),
- 8) ustawy z dnia 28 kwietnia 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin (Dz. U. Nr 23, poz. 99 i z 1985 r. Nr 20, poz. 85).

§ 4. Ryczałtowe podstawy wymiaru świadczeń, o których mowa w art. 11 ust. 1 i art. 25 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 13, poz. 68), zwiększa się od dnia 1 lipca 1989 r. odpowiednio do kwot wynoszących 90 i 120% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w pierwszym półroczu 1989 r.

§ 5. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego ogłosi w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”, w terminie do dnia 20 sierpnia 1989 r., wysokość przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w pierwszym półroczu 1989 r. oraz procent i kwotę wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej w pierwszym półroczu 1989 r. w porównaniu z przeciętnym miesięcznym wynagrodzeniem w gospodarce uspołecznionej osiągniętym w 1988 r.

§ 6. 1. Na poczet należności z tytułu podwyższenia świadczeń zgodnie z § 2 i 4 oraz z tytułu podwyższenia najniższej emerytury i renty, o którym mowa w § 10, organy rentowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz Ministerstwa Transportu, Żegludki i Łączności wypłacą w czerwcu 1989 r. zaliczki w kwocie 30 000 zł, z uwzględnieniem ust. 2—6.

2. Osobie pobierającej więcej niż jedno świadczenie wypłaca się jedną zaliczkę.

3. Zaliczek nie wypłaca się do świadczeń polskich wypłacanych za granicą.

4. Osobie, której wypłaca się niepełne świadczenie, zaliczka przysługuje w wysokości obliczonej proporcjonalnie do wysokości wypłacanego świadczenia, z uwzględnieniem ust. 6.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku wypłacania jednego świadczenia więcej niż jednej uprawnionej osobie.

6. Osobie pobierającej emeryturę lub rentę w niepełnej wysokości oraz świadczenie o charakterze rentowym z instytucji zagranicznej zaliczkę wypłaca się w wysokości 50% kwoty wymienionej w ust. 1.

§ 7. 1. Zaliczkę na zasadach określonych w § 6, z zastrzeżeniem ust. 2, wypłaca się do emerytur i rent inwalidzkich przysługujących na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) na poczet podwyżki emerytury (renty inwalidzkiej) w podstawowej wysokości, wynikającej z podwyżki najniższej emerytury pracowniczey (§ 10).

2. Do rent rodzinnych i okresowych rent inwalidzkich przysługujących na podstawie ustawy, o której mowa w ust. 1, wypłaca się zaliczkę w kwocie 27 000 zł.

§ 8. 1. Emerytury i renty inwalidzkie, przysługujące na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 29, poz. 139, z 1984 r. Nr 52, poz. 270, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i z 1989 r. Nr 35, poz. 190) i ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej oraz ich rodzin (Dz. U. z 1983 r. Nr 46, poz. 210, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) — żołnierzom zawodowym oraz funkcjonariuszom Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zwolnionym ze służby do dnia 31 grudnia 1988 r., podlegają podwyższeniu od dnia 1 lipca 1989 r. na zasadach określonych w ust. 2.

2. Podstawę wymiaru emerytur i rent określonych w ust. 1 podwyższa się o taki procent, o jaki wzrosło przeciętne miesięczne uposażenie żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej w pierwszym półroczu 1989 r. w porównaniu z przeciętnym miesięcznym uposażeniem żołnierzy i funkcjonariuszy osiągniętym w 1988 r., nie więcej jednak niż o 250% kwoty wzrostu tego uposażenia.

3. Ministrowie Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych ustala, w terminie do dnia 10 lipca 1989 r., odpowiednio dla żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej, procent wzrostu przeciętnego miesięcznego uposażenia w pierwszym półroczu 1989 r. w porównaniu z przeciętnym miesięcznym uposażeniem żołnierzy i funkcjonariuszy osiągniętym w 1988 r. z równoczesnym określeniem kwoty maksymalnego wzrostu podstawy wymiaru świadczeń, stosownie do ust. 2.

4. Wojskowe i milicyjne organy emerytalne dokonają podwyższenia świadczeń w myśl ust. 1—3 w terminie do dnia 31 lipca 1989 r., z potrąceniem zaliczki wypłaconej na podstawie ust. 5.

5. Na zasadach określonych w § 6 organy rentowe Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłacą w czerwcu 1989 r. zaliczki na poczet należności z tytułu podwyższenia emerytur i rent zgodnie z ust. 1.

6. Przepisy ust. 1—5 stosuje się odpowiednio do rent rodzinnych po żołnierzach zawodowych oraz funkcjonariuszach Służby Bezpieczeństwa i Milicji Obywatelskiej zmarłych do dnia 31 grudnia 1988 r., a także po zmarłych emerytach i rencistach wojskowych i milicyjnych zwolnionych ze służby do dnia 31 grudnia 1988 r.

§ 9. 1. Właściwe organy rentowe dokonają podwyższenia świadczeń w myśl § 2, 4 i 10 oraz wypłacą wy-

równanie za okres od dnia 1 lipca 1989 r., po potrąceniu kwot zaliczek, we wrześniu 1989 r. i nie później niż do dnia 10 października 1989 r.

2. Wypłata zaliczki, a także podwyższenie świadczeń i wypłata wyrównania następuje z urzędu, z tym że w razie zawieszenia prawa do świadczeń, podwyższenie świadczeń następuje przy wznowieniu ich wypłaty.

§ 10. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie najniższych emerytur i rent (Dz. U. Nr 8, poz. 44, z 1986 r. Nr 2, poz. 12, z 1987 r. Nr 40, poz. 232, z 1988 r. Nr 33, poz. 251 i z 1989 r. Nr 4, poz. 26) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwoty najniższych emerytur i rent inwalidzkich oraz rent rodzinnych od dnia 1 lipca 1989 r. wynoszą:

- 1) 40 000 zł miesięcznie — emerytura, renta rodzinna, renta inwalidzka I i II grupy oraz renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy osiągnęli wiek: 55 lat kobieta i 60 lat mężczyzna,
- 2) 33 000 zł miesięcznie — renta inwalidzka III grupy dla inwalidów, którzy nie osiągnęli wieku określonego w pkt 1.”

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*